

РЕШЕНИЕ

№ 29

гр. Белоградчик, 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЕЛОГРАДЧИК, П-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесет и девети февруари през две хиляди
двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Антон Ел. Антов

при участието на секретаря Жанета Г. Еленкова
като разгледа докладваното от Антон Ел. Антов Гражданско дело №
20231310100596 по описа за 2023 година

и за да се произнесе съдът взе предвид следното:

Предявеният иск е за неизплатено тр. възнаграждение с пр. осн. чл.128 т.2 КТ в р-р
на 1 889.16 лв. - брутно тр. възнаграждение.

Н. Д. А. излага в предявената искова молба : Работила е при ответника ОУ „Д.
Благоев” с. Орешец, обл. Видин длъжност “старши възпитател начален етап“ по трудовото
правоотношение/ТПО/.

ТПО на ищеца е прекратено със заповед № 98/30.06.2023 г., считано от 30.06.2023 г. на осн.
чл. 325 т.3 КТ

На 10.08.2023 г. е подписан Анекс към КТД за увеличение раб. заплати на педагогическия
персонал с 15 %, като действието му е в сила от 01.01.2023 г.

На 19.09.2023 г. е отправила писм. заявление до ответника за начисляване на 15%
увеличение на заплатата, считано от 01.01.2023 г. до прекратяване на ТПО – 30.06.2023 г.,
но до предявяване на иска не е получила отговор и не и е изплатено увеличението.

Моли да бъде осъден ответника да заплати сумата 1 889.16 лв. - брутно тр. възнаграждение
на осн. чл. 128 т.2 КТ, ведно със законната лихва върху главницата до окончателното и
изплащане.

Представя писмени доказателства, претендира разноси по делото.

Вещото лице по допуснатата ССЕ е представило заключение по поставената задача.
Заключението не е оспорено от страните и е прието като доказателство по делото.

Ответника е оспорил предявения иск.

Брани се с правни доводи - лицата напуснали преди 10.08.2023 г. нямат право на увеличение на РЗ със задна дата – от 01.01.2023г./до прекратяване на ТПО/, поради липса на действащо ТПО, респ. липса качеството работник/служител.

Представя писмени доказателства, претендира разноски.

Съдът преценявайки изложеното в исковата молба и събраните по делото писмени доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и заключението по допуснатата ССЕ, приема, следното от фактическа и правна страна :

Не се спори, че ищцата е работила при ответника ОУ „Д. Благоев” с. Орешец, обл. Видин по ТПО на длъжност “старши възпитател начален етап“ по трудовото правоотношение/ТПО/.

ТПО на ищеца е прекратено със заповед № 98/30.06.2023 г., считано от 30.06.2023 г. на осн. чл. 325 т.3 КТ

На 10.08.2023 г. е подписан Анекс № Д01-192/10.08.2023 г./Анекс/ към КТД Д 01 - 269/06.12.2022 г. за системата на предучилищното и училищното образование/СПУО/- представен по делото.

Видно от същия Анекс са осигуР. средства от държ. бюджет за увеличение на индивидуалните Ос.РЗ на работещите в СПУО, считано от 01.01.2023 г., като на педагогическите специалисти това увеличение е в р-р не по-малко от 15 %

Предявеният иск с правно основание чл. 128 от КТ е допустим. Разгледан по същество, съдът намира следното:

Безспорно по делото се установи, че през периода, за който се претендира изплащане на увеличен размер на трудовото възнаграждение ищецът е работил по ТПО при ответника. ТПО на ищеца е прекратено със Заповед № 98/30.06.2023 г.

Ищеца е член на Синдиката на българските учители/СБУ/ през периода 15.09.2022 г. – 30.06.2024 г. включително, респ. и през исковия период, видно от сл. бележка № 01/15.01.2024 г. на СО на СБУ

Между страните в настоящото производство не се спори, че ищецът е изпълнявал трудовите си задължения през процесния период. Работодателят не е навел възражения за неизпълнение на трудови задължения от страна на работника. Съгласно чл. 242 КТ положеният труд по ТПО е възмезден и работодателят дължи на работника възнаграждение за престоирания труд. Едно от основните задължения на работодателя е това да изплаща на работника или служителя тр. възнаграждение за извършената работа/128 т.2 КТ/.

От заключението на в. лице по ССЕ се установи, че за периода м.01.2023г.- м.06.2023г. включително ищецът е получил брутно тр. възнаграждение в общ размер 12 594.44 лв. При увеличение с 15 % на Ос.РЗ, новото БТВ е - 14 483.60 лв. или разликата е 1 889.16 лв.

Спорният момент по делото е дали на ищеца се дължи увеличен размер на трудовото възнаграждение, предвид на това, че към момента на подписване на Анекса – 10.08.2023 г., трудовото му правоотношение вече е било прекратено, считано от 01.06.2023 г.

Съдът счита, че независимо, че към 10.08.2023 г. ТПО на ищеца е прекратено, на него му се дължи увеличения размер на основното трудово възнаграждение назад за периода м.01-

м.06.2023 г. включително, предвид на това, че съгл. Анекса осигурява средства от държ. бюджет за увеличение на индивидуалните Ос.РЗ на работещите в СПУО, се изразходват само и единствено за увеличение на инд. РЗ, като увеличението е със задна дата, считано от 01.01.2023 г., а към този момент ищецът е бил в трудово правоотношение, което е продължило до края на м.06.2023 г. След като за този период ищецът е полагал труд, както и останалите служители в СПУО, то на него също се дължи разликата в увеличения размер на основното трудово възнаграждение, както и на останалите служители, чието ТПО не е прекратено.

Ищцата попада в категорията педагогически специалисти, посочени в Анекса и към 01.01.2023 г. същата се е намирала в ТПО с ответника, което ТПО към тази дата е съществувало и непрекратено.

Ето защо съдът намира, че всички лица, намиращи се в ТПО с ответника към тази дата и са членове на някоя от синдикалните организации, подписали Анекса са имали право на това увеличение, считано от 01.01.2023 г., до момента на прекратяване на трудовите им правоотношения. В случая не се касае за преуреждане със задна дата на вече прекратени ТПО, тъй като тези ТПО са съществували към датата, на която е въведен новият минимален размер на възнагражденията.

Обстоятелството, че към 10.08.2023 г. е прекратено ТПО с ищеца и по тази причина не може да се сключи допълнително споразумение за изменение на трудовото възнаграждение, не е пречка ищецът да получи увеличения размер, защото съгласно чл. 118, ал.3 КТ работодателят може едностранно да увеличава трудовото възнаграждение на работника или служителя. Съдът счита, че след като с допълнително предоставените средства, може да бъде увеличено основното тр. възнаграждение на служители, чието ТПО не е прекратено към 10.08.2023 г. - със задна дата, считано от 01.01.2023 г., така както са отпуснати и средствата, то следва за всички служители, които са полагали труд през посочения период да се начисли увеличен размер на основното трудово възнаграждение, в т.ч. и на ищеца, работил по ТПО за исковия период м.01-м.06.2023г./ така Решение № 1423/20.11.2023 г. на РС-Велико Търново по гр.д. № 1118/2023 г.; в т. см. Решение № 3046/01.07.2023 г. на РС-Пловдив по гр. д. № 289/2023 г.; Решение № 3047/01.07.2023 г. на РС - Пловдив по гр. д. № 290/2023 г.; Решение № 3075/04.07.2023 г. на РС - Пловдив по гр. д. № 291/2023 г.; Решение № 3090/04.07.2023 г. на РС - Пловдив по гр. д. № 292/2023 г.; Решение № 3092/04.07.2023 г. на РС - Пловдив по гр. д. № 293/2023 г.; Решение № 1403/16.11.2023 г. на ОС - Пловдив по в. гр. д. № 2223/2023 г.

Съдът приема, че Анекса изрично е придал ретроактивно действие на нормите, регламентиращи размера на основните работни заплати в процесния сектор – СПУО, от 01.01.2023 г., независимо, че са приети месеци по-късно – м.08.2023 г.

Ако се приеме довода на ответника за недължимост на претендираното увеличение, това би означавало прилагане на пряка дискриминация спрямо тези служители, чиито ТПО са прекратени в същата година, тъй като за един и същи период, в който са работили заедно с други служители/ чиито ТПО не са прекратени/, те биха получили по-ниско възнаграждение. / така Решение № 1403/16.11.2023 г. на ОС - Пловдив по в. гр. д. № 2223/2023 г./

По тези съображения съдът намира, че въпросното увеличение на основното тр. възнаграждение, постановено с Анекса, се отнася и за тр. възнаграждение на ищцата за исковия период -до прекратяване на нейното ТПО.

След съответните изчисления, вземайки предвид и законовите удръжки за исковия период, неизплатената сума на ищцата е посочена от в. лице по ССЕ в общ размер - 1 465.95 лв. - нетно тр. възнаграждение / съответно 1 889.16 лв. – брутно ТВ/. Иска е доказан и по размер.

Съгласно общото правило на чл. 84, ал.2 ЗЗД обезщетение за забава се дължи от поканата. По делото са представени доказателства за отправена покана от ищеца преди подаването на исковата молба – заявление вх. № 259/19.09.2023 г. Поради това обезщетение за забава върху претендираните възнаграждения следва да се присъди от датата на поканата - 19.09.2023 г.

Предвид изложеното, съдът приема че предявеният иск е основателен и доказан, поради което го уважава, като осъжда ответника да заплати на ищеца неизплатени тр. възнаграждения в р-р на 1 889.16 лв. - брутно тр. възнаграждение на осн. чл. 128 т.2 КТ, както и законната лихва върху главницата, считано от 19.09.2023 г. до окончателното и изплащане.

С оглед изхода на спора ответника следва да плати по сметка на БРС държавна такса в размер на 75.57 лв., 117.00 лв. – възнаграждение за в. лице, 5.00 лв. – държ. такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист в полза на съда и 5.00лв. - държавна такса – за издаване на изпълнителен лист в полза на ищеца, който е освободен от заплащане на държавна такса.

С оглед изхода на спора ответника следва да бъде осъден да плати на осн. чл. 38, ал.2 ЗА на адв. М. С. Д., адрес гр. Русе, ул. “Пирот” № 5, ет. 3, адв. възнаграждение в размер на 488.92 лв. - определено по чл. 7 ал.2, т.2 от Наредба № 1/2004 г. за МРАВ.

На ответника не се следват разноски в размер на 480.00 лв. - адвокатско възнаграждение.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

Осъжда ОУ „Димитър Благоев”, Булстат/ЕИК 000151671 с адрес на с. Г. О., обл. В. ул. “...” № ..., да заплати на Н. Д. А. ЕГН *****, от гр. Б.к, обл. . ул. „.....” № .., вх.. ет., ап.. сумата 1 889.16 лв. - брутно тр. възнаграждение за периода 01.01.2023 г. - 30.06.2023 г. на осн. чл. 128 т.2 КТ ведно със законната лихва върху главницата, считано от 19.09.2023 г. до окончателното и изплащане.

Осъжда ОУ „Димитър Благоев”, Булстат/ЕИК 000151671 да заплати по сметка на БРС държавна такса в размер на 75.57 лв., 117.00 лв. – възнаграждение за в. лице, 5.00 лв. – държ. такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист в полза на съда и 5.00лв. - държавна такса – за издаване на изпълнителен лист в полза на ищеца, който е освободен от заплащане на държавна такса.

Осъжда ОУ „Димитър Благоев”, Булстат/ЕИК 000151671 да заплати на адв. М. С. Д., адрес гр. Русе, ул. “Пирот” № 5, ет. 3 сумата 488.92 лв. - адвокатско възнаграждение.

Оставя без уважение искането ОУ „Димитър Благоев”, Булстат/ЕИК 000151671 за присъждане на разноси по делото в размер 480.00 лв. - адвокатско възнаграждение

На основание чл. 242, ал.1 ГПК решението подлежи на предварително изпълнение в частта относно присъдените трудови възнаграждения.

Решението подлежи на обжалване пред ВОС в двуседмичен срок считано от 14.03.2024 г.

Съдия при Районен съд – Белоградчик: _____